

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravljenstvo je v Ljubljani v Franča Kolmanna hiši, "Gledališka stolba". — Upravljenstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

Velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
" pol leta	6 " 50 "
" četr leta	3 " 30 "
" jeden mesec	1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četr leta	4 " — "
" jeden mesec	1 " 40 "

Upravljenstvo „Slov. Naroda“.

Hrvatski zastopniki v Pešti.

— — — — — Zadnji ponedeljek hodili so zastopniki hrvatskega naroda po Pešti od Ponceja do Pilata, od ministra do ministra, in o belem dnevi so kazali, v kakšnem stanju se nahajajo prava hrvatska! Izvrševali so program „narodne stranke“, program „hrvatskega naroda“, kakor so sami trdili, za kar so odposlani bili. In v tem se je razodeval ta program? Važno mora biti za nas in za hrvatske politike samo to, kaj da program sedanje vladajoče stranke na Hrvatskem pomeni merodavnim krogom ogerskim in javnemu mnjenju madjarskemu. Ako si mi svoje želje in pravice snujemo dobro, s tem jih še ne dosežemo, vse naše napore in upe morejo pokopati tisti, od katerih smo zavisni. „Narodna stranka“ hrvatska obeta si cela nebesa od madjarskega gospodstva, vsaj vir hrvatskega življenja je je državno-pravna „nagoda“, a zategadelj mora pravona opazovati in ocenjevati prikazni na obrazih politikov madjarskih, kadar se v le-teh navzočnosti govoriti o težnji in pravu hrvatskega naroda. Zadnji ponedeljek je bila taka prilika! Cela procesija hrvatskih zastopnikov je v ta dan trčala sedaj pri tem svetlem gospodarji svojem, sedaj pri oni prevzivenosti madjarski. Odpirala so se jim duri in predsednik stranke, Lj. Vukotinović „izlival je pred

ogerskimi ministri topila čustva svoje stranke“, kakor poroča „Pester Lloyd“. Govoril jim je, da „narodna stranka“ ne dopušča nobenega oslabljenja hrvatskih odnosa do Ogerske, a prosil jih je tudi, kakor svetopisemski Lazar, naj se usmilijo rev hrvatskih in naj privočijo mrvice ogerskih dobrot tudi iztradanemu telesu hrvatskemu. In kaj so na to preudano prosjačenje, na ta nadobudni program „narodne stranke“ odgovarjali ministri, kaj madjarski odločilni listi? Madjarske prepuščenosti so si z veseljem napolnile žepe s hrvatskimi kapitulacijami, katerih jim je „narodna stranka“ znova navdušeno nametala v naročaj in za odplačilo neso bili več v zdrugi. Najprej se jim je dalo, kar bi potrebovali utegnili! Utegnili — pravimo, kajti na Ogerskem je globoko ukoreninjena volja, upogniti z bataljoni hrvatsko nepokorščino in ne iskat si modernih zaupnic. Kapitulacije hrvatske z zadnjega ponedeljka torej tudi neso imele posebne cene in ironično odplačilo je v tem, da se bodo podpirale vse one želje Hrvatske in Slavonije, katerih — so v skladu z interesom celokupne države kraljevine ogerske. Ogerska vlada je pokazala znova, da se ne da motiti v srečnem položaju bogatina, v svetopisemskem svojem razmerju k ubogemu hrvatskemu Lazarju, in „narodna-vladna stranka“ hrvatska je to videla; saj je sama pod mizo ležala! In drugi dan je mogla čitati v madjarskih novinah, kako se je drsal po kolenih, kako se je odpotila v „honved-ministerstvo“, da se „polkoni“ (!) ministru Fejérvary-ju, k ministru trgovine grofu Pavlu Széchény-ju „da mu se — polkoni“. Komu na Hrvatskem, ki ima še kaj na rodne ponosa v sebi, ne udari kri v lice, da se v političnih akcijah hrvatskih zastopnikov pred vkljupno vladu piše tolkanj ponujoče! Da so to zakrivili zastopniki sami, to je jasno, a jasno je tudi, da servilnost „narodne stranke“ na Ogerskem imponovali ne more! Ako se piše, da je Hrvatska naselbina madjarska, to bodo tako dolgo resnično, kolikor dolgo bodo hrvatski zastopniki to sami dokazovali na „materini-zemlji“. Iz Angre Pequene bodo prihodnjič zamorce k Bismarku prišli tako tožiti svoje rojake, kakor je zadnjič predsednik Vukotinović tožil pri Kolomanu pl. Tiszi hrvatsko opozicijo. Zmernost politična je lepa stvar, a grda postane, kadar se prevrže v prosjačenje, v prilizovanje in klečplaštvo! Politični voditelji postanejo po tem

elastične marijonete, na katere se ozirov ne jemlje, ker itak zmirom dobro služijo. Redka značajnost olajšuje tudi na Hrvatskem absolutistično delo, pravo in svoboda naroda nam bratskega se gazi, ker je premalo stanovitnih značajev, torej premalo dosled nega odpora v odločajočih hrvatskih krogih. Večina saborska hoče, da se po drni in strni hodi z vlasto madjarsko. Tako tudi deluje, in zadnji ponedeljek se je po ministarskih parketih trudila dokazati, da se z narodom, ki ga zastopa, klanja in udaja madjarskemu gospodstvu! Čemu truditi se? Madjari so postali ironični, dobre volje, tako so že nakrmljeni z lojalnostjo hrvatske „narodne stranke“. In s to istino lahko računajo hrvatski politiki!

Od teh svojih zastopnikov v ogerskem zboru si hrvatski narod ne more dokaj dobrega obetati. Vedno še bode pel žalostno pesen, da je zanj bilo bolje pred 1848. letom, ko je v ogerskem zboru imel samo tri kraljevske delegate nego sedaj, ko jih odpotila štirideset. Tedaj se je govorilo z latinskim jezikom, sedaj govori se v madjarščini. Hrvatje, ki ste uvekovečeni v manjšino ogerskega zbrora, udeležujete se debat z madjarskim jezikom, ali pa počenjajte, karkoli hočete! Izbirali so si hrvatski poslanci najboljše, ostajali so doma in bili parlamentarni stipendisti, ker neso pozabljali, da imajo pravico do stanařine in do dnevnic. Ostajali so pri svojih Penatih in mej tem so Ogri skovali mnog skupen zakon, ki se ne ujema s samoupravo hrvatsko. Kadarsa pa je bilo treba rešiti ministerstvo, tedaj so bili veseli, da se jih kdo spomni in jadrili so v ogersko zbornico in oddali so svoje glasove. S tem so se priliznili ministerstvu, in nakopali hrvatstvu mržnjo nezavisnih madjarskih elementov. To je bila hrvatska politika v Pešti, politika stranke, ki si še sedaj pripisuje jedino politično rezono! Velevažne mandate delegačne je „narodna stranka“ izročala najslabšim članom sabora, samo da so bili dobrí vladni mameli. Tudi v tem pridobila si je nezvenljivih zaslug za madjarsko kolonizacijsko politiko v hrvatski izseljeni domovini!

Delavnost pa, ki so jo po zadnjih viharnih dnih znova pričeli zastopniki hrvatski, poverjeniki „narodne stranke“, ni drugač, nego nov simptom bolne politike. Zopet so se jeli madjarski vlasti metati pod noge, tudi v bodoče obetajo ostati politični mutci! Ali naj se čudimo, da hrvatski narod izgublja svojo potrebljivost? Ali bodo slovenski vladui politiki

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

I.

(Dalje.)

„Nu, kaj sem povedal? ponovi,“ imel je navedo vpraševati. Pa jaz nesem mogla ničesar ponoviti. Smešno se mi je zdelo, da ni pripovedoval ne o sebi, ne o meni, a o nečem drugem. Kakor bi ne bilo vse jedno, kaj se tam dela. Še le mnogo pozneje sem začela razumevati in zanimati se za njegova dela. Tatjana ni prišla iz svoje sobe do kosila, pila je sama čaj in le po poslih je nama želela dobro jutro. V najinem posebno srečnem svetu je čudno zvučal glas iz njenega povsem drugačnega ogla, pogostem sem se samo hohotala za odgovor hišini, ki je, sklenivši roki, počasi pripovedovala, da so jej Tatjana Semenovna naročili poizvedeti, kako

sva spala, po včerajnjem spreходu in o sebi je ukazali naznaniti, da jih je vso noč križ bolel, in ta neumen pes lajal, da vso noč neso mogli spati. In ukazali so povprašati, kako je dopalo današnje pečenje in prosili povedati, da danes ni Taras pekel, ampak za poskušnjo prvi pot Nikolaš in to jako dobro, zlasti preste, suhar je pa prehudo zapekla. Do kosila sva bila malo vkupe. Jaz sem igrala, čitala sama, on je pa pisal, ali pa zopet šel ven; pred obedom, ob štirih pa smo se sešli v salonu, mati je prilezla iz sobe, in javljali so se ubogi plemenitniki, tujci, katerih so bili vedno dva ali trije v hiši. Redno slednji dan je podal mož roko materi, da jo pelje v obednico; ona je pa zahtevala, da drugo poda meni, in tako smo se slednji dan rinili in motali skozi vrata. Pri obedu je mati predsedovala in zabavali smo se prilično, umno in nekoliko slovesno. Najino prosto govorjenje z možem je prijetno rušilo slovesnost teh obednih sej. Mej sinom in materjo so se včasi pripetili prepriki in nagajanja, zlasti ona je ljubila te prepire in nagajanja, kajti v njih se je najsilnejše izražala nežna in trdna

ljubezen, katera jih je vezala. Po obedu se je mama usela na velik naslonjač, mela tobak ali pa razrezovala liste novih knjig, midva sva pa čitala ali pa šla v veliki salon k glasovirju. Mnogo sva vkupe čitala ta čas, a godba je bila najina najljubša in najlepša zabava, vsakokrat je vzbudila nove strune v najinem srci, kakor bi z nova odkrila naju družega družemu. Ko sem igrala njemu priljubljene komade, usel se je na oddaljen divan, kjer ga skoraj nesem videla, iz čustva sramožljivosti prizadeval si je skrivati utis, katerega je napravilo nanj sviranje; pa pogostem, ko on ni pričakoval tega, ustala sem izza glasovirja, šla k njemu in zasledila na njegovem obrazu razburjenje, nenaravni blesk in vlažnost v očeh, katere se je zastonj prizadeval skriti.

Mati je pogostem hotela na naju pogledati, pa se je najbrž bala nadlegovati naju, in včasi je, ne da bi bila pogledala naju, šla skozi veliki salon z na videz resnim in ravnodušnim obrazom, pa jaz sem vedela, da ni imela po kaj hoditi tod v svojo sobo in zopet враčati se. Večerni čaj sem točila v obednici, kjer smo se zopet vsi domači zbrali

še pribijali na svoj časnikarski križ tiste hrvatske rodoljube, ki narodu svojemu odpirajo oči? Svaka sila do vremena.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. novembra.

Kakor se „Politiki“ iz Dunaja brzjavlja, bode **državni zbor** pred Novim letom rešil budgetni privizorij, predlogi o podaljšanju izjemnega stanja na Dunaju in južnej Dalmaciji in zakon o uredbi duhovniške plače. — Schönerer misli v jednej prvih sej interpelovati ministerskega predsednika, zakaj ne postavi Kaminskega afere na dnevnji red, ko se je poročilo dotednega odseka že razdelilo.

Komiteta **solinogradskih konservativnih** deželnih poslancev za osnovo društva, katero bodo imelo namen ustanoviti katoliško vseučilišče v Solinogradu, je že objavil društvena pravila. Član tega društva bodo lahko vsak veren katolik. Udice se bodo delili v ustanovnike, ki bodo uplačali najmanj 1000 gld., osnovatelje, ki bodo uplačali najmanj 500 gld., podporne člane, ki bodo uplačali najmanj 100 gld. in letnike, ki bodo plačali na leto 1 gld. Častnimi člani se pa bodo imenovali osobe, ki bodo imeli posebne zasluge za društvo. Vodstvo društva bodo vodil centralni odbor 15 članov, ki se voli na tri leta od občnega zbora. Dokler se ne ustanovi vseučilišče, bodo se nabrani denar posodil na posestva k večjemu po 4%, in upravljal bodo to premožnje knežje-nauškofski konsistorij.

Ker Madjari ne upajo z lepo in očitno ugnati **Hrvatske** opozicije, hočejo poskusiti z obrekovanjem. Madjarski listi sedaj trobijo, da stranko prava podpira nek ruski komitet. — Nezavisna in stranka prava sta neki sklenili pri vseh nadomestnih volitvah podpirati druga drugo. Govori se tudi, da bodo 20 poslanec narodne stranke odložili svoje mandate, aka bi obravnavate regnularne deputacije bile brez vspeha.

Protisemiti misijo predlagati v **ogerskem** državnem zboru, da se obdajoči obresti od državnih papirjev, in da zbornica zavrže budget, ker v njem ni izraženo to načelo. Ta predlog pa gotovo ne bodo vsprejet, ker se mu bodo protivili židje in njih privrženci, ki imajo državne papirje in ker bi utegnil le škodovati ogerskemu državnemu kreditu, ki itak že ni velik. — Odsek zbornice poslancev za pretegovanje reforme zgornje zbornice je tako prikrajšal slednje inicijativno pravo mimo pravne vladne predloge. Tako ne bode smela zgornja zbornica staviti nikakih samostojnih predlogov v vseh zadevah, ki se tičejo ustave, konfesionalnih zadev, dovoljenja budgeta, financ in davkov in s tem v zvezi stojecih kreditnih in davčnih razmer. Vlada je tem sklepom pritrdila, da le odsek ne pokopije reforme.

Vnanje države.

Srbška vlada je znova opomnila Turčijo, da naj hitro začne z grajenjem železnice, ki se bode vezala s srbskimi, kajti le z največjo energijo jo more dodelati v 16 mesecih. Turški minister vnašnjih zadev je zagotovil, da bode dodelana do dogovorjenega časa. Ali bode Turčija držala besedo, to je druga stvar.

Predvčerj se je otvorilo novo zasedanje **italijanske** zbornice. Predsednik je v svojem nagonoru omenil kraljevega obiska v Napoliju in Boschi, ko je v teh krajinah bila kolera. San Donato je predlagal, da se zato kralju izreče zahvala. Cavalotto stavljal je isti predlog zastran vojvode Aoste, katera predloga sta se jednoglasno vsprejela, celo radikalci so za nja glasovali. Finančni minister je pojasnil ugodno finančno stanje in predložil proračun za prihodnje leto. H koncu so se stavile razne interpelacije in vprašanja na vlado.

Tonkinska dedata je končana v **francoskej** zbornici. Opozicija je jeko huto napadala vlado, pa tudi njeni privrženci jo neso preveč zagovarjali. Tako

okrog mize. To slovesno zasedanje pri samovaru, kozarcih in čašah me je dolgo časa vznemirjalo. Meni se je zdelo, da nesem vredna te časti, premlada in prelahkomiselna, da bi vrtila pipi tako velikega samovara in stavila kozarec na taso Nikiti in ukazovala: „Petru Ivanoviču, Mariji Minični,“ povpraševali: „Je-li sladko“ in puščati košček sladkorja varubinji in poslom. „Dobro, dobro,“ rekel je pogostem mož, — „prav, kakor velika,“ in to me je še bol zbgalo.

Po čaji je mati poklada „patience“ ali pa poslušala prorokovanje iz kvart Marije Minične; potem je naju poljubila in odšli smo v svoje sobe. Največkrat sva pa vendar ne slišali in donesli Tatjani Semenovni na ušesa, katera je zahtevala, da ideva zgodaj spat. Včasi sva zopet postala lačna, šla tiko k omari za jedila in pripravila s pomočjo Nikite mrzlo večerjo in pojela jo pri jednej samej Šveči v njegovej sobi. Živila sva kakor tuja v tej

je Ribot, jeden najboljših članov zmerno-republikanske stranke rekel, da kredit dovoljno vojakom ne pa ministrom, katerim s tem nečejo skazati nobene zaupnice. Celo sklicevanje ministerskega predsednika Ferry-ja, da je treba braniti čast Francoske, ni popolnem zadovoljilo zbornice.

Rumunska zbornica se je predvčerj otvrla s prestolnim govorom. Kralj poudarja v prestolnem govoru, da so razmere z vsemi državami dobre, da bodo posebno treba gledati na zboljšanje narodno-gospodarskega blagostanja, uprave in pravosodja. Treba bodo povišati kredit kmetovalcem, znižati železniške tarife in povzdigniti obrtniško.

Rodopske gore, katere so bili evropski diplomati prisodili vzbudni Rumeliji baje proti volji tamšnjega prebivalstva, si je zopet **Turčija** samovoljno prisvojila in tam nabrala 70 novincev za svojo vojsko. Vzhodno-rumelijska vlada, katerej je to gotovo znano, neki ne misli nič ugovarjati temu. Prebivalci Rodopskih gora so se bili, najbrž naščuvani od Turčije ustavili pridruženju k Vzhodnej Rumeliji, in so vsled tega že nekaj časa živeli popolnem nezavisno.

Časniki sodijo, da je Bismarck v **nemškem** državnem zboru zato tako odločno se obrnil proti svobodnjakom in katoliškemu centru, da pokaže, da stranke same morajo iskati njegove naklonjenosti, ne pa on njihove. Ker ima on večino zase v zveznem svetu, se mu tudi ni batiti, da bi mu državni zbor mogel s svojimi predlogi delati sitnosti.

Druga **holandeška** zbornica je vsprejela zakon, da se spremeni 198 odstavek ustawe tako, da se tudi mej regenstvom sme postava spremeniti izvzemši določeb, ki se tičejo prestolonasledstva.

V predvčerj se je **afriška konferenca** vsprejela nasvetne dotične komisije o omejenji Kongiskega ozemlja. To ozemlje se bode razprostiralo na spodnjem Kongu od 2 do 8 stopinje južne širjave. Na srednjem Kongu bodo to ozemlje proti severu razprostiralo se v velikanskem polukrogu, ozemlje ob Zgornjem Kongu pa bodo segalo proti vzhodu morda celo do Indijskega oceana. Ta vzhodna meja pa vendar še ni trdn določena.

Pogajanja **angleške** vlade zaradi nove razdelitve volilnih okrajev še niso končane, kažejo se nova nasprotja. Pa tudi vsi liberalci niso zadovoljni s pogajanjem, kar je radikalnejših bi najraje videli, da se vse razdere in potem naprav vse sile, da se odpravi zgornja zbornica, ko bi slednja zopet zavrgla volilno reformo.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 27. novembra. [Izviren dop.] Blizu sramež mi je druževal, častiti gospod urednik, ko sem napisaval za Vas cenjeni list sledče vrstice. In kako tudi ne? Prej, ko je bilo na množ prilike, na izbor gradiva, na spomen: deželno-zborske volitve, deželnozborsko delovanje, boj za prekuhanje leč itd. — učakali niste baš ne toliko dopisov in pojavorov iz našega mesta, kolikor Vam jih je rodilo marsikako gorsko zakotje. Vsak tedea bi bil lahko, če ne dičil, vsaj mašil predale Vašega cenjenega lista po najmanj jeden dopis iz našega mesteca. Osobito, če se pomisli, da se je i nam briniti za ove zadeve, koje so naj si bode posredno ali neposredno v prospeh blaginje našega kraja. Pa če tudi to ne, že naše mesto samo s svojim prebivalstvom, s svojimi zavodi in uradi ponuja toliko raznovrstnega gradiva, da bi se z njim čestokrat krmili „dopisi in domače reči“, da celo polnil „listek“ Vašega cenjenega lista. Pa ta presneta malomarnost, katera pa vendar še ni tako ostudna kakor drugod — če je sploh kje taka — ker isto rojevajo pri nam neugodne podnebne razmere. A ne samo to!

Sled razlogov molčavosti gre po strahu dopisovalca. Naše bivalstvo ljubi mir in tiboto, akoravno

se mej seboj uvč breznikuje. Če ne hvališ ali vsaj hvalisaš vse, kar ti pride pod pero, po tebi je! Ta pot možno da ugaja drugim listom, a za Vaš cenjeni list to ni! Vsled tega ta nenavadni molk!

Ker mi je pa danes prilično poročati kaj veselga, na vek uspomene vrednega, a povsem očenjeno le po zasluznosti, oglašam se i jaz v Vašem cenjenem listu po dolgovitem prestanku. Naj pozve tudi vanjski svet, kako se napreduje v sredini Dolenjske.

Za danes naj služi predmetom „Prvi narodni dom“. Drugo pot kaj inačeg, če bode Vam, častiti gospod urednik, ugajal ta dopis? Obris če hrani s kratkimi potezami nekoliko bistvenih podatkov.

Prvi narodni dom v Rudolfovem. Kateremu rodoljubu ni baš znano to za naš kraj res velikansko podjetje, o katerem se je že mnogo pisalo na vest in spodbubo k podpori? Koliko naudušenja je zavladalo pri porodu ideje, si v sredini Dolenjske ustvariti narodno zavetišče! Kaka radost mamiла je razgreta duhove pri uložitvi temeljnega kamena! Kolika darežljivost je obsipala narodni žrtvenik! A vse to je trajalo le kratki čas, ravno da je bilo možno vzgraditi surovi trup velikanskemu poslopju. Vse notranje pak je obkroževala neljuba praznотa, kojo so stvorili in na moč gojevali nekoji centrifugalni vrabci. Pa opustimo to uspomenkovanje na nekdanje koristolovce. — Dovolj! — navdušenost se je polegla in darežljivost preminula — železo jelo je rjaveti ter opeka prhneti — matevki živzati in čurčki smijati. — Kje našel si temu rakanju razloga? — Jedino le v osobnih razmerah nekdanjih talmi-rodoljubov, katere se kakor nekaj isto tako trebujo še danes na ospredji.

Pak narodnost znad jezik, pravijo, se rada znika; — Kar pa srce goji, to nobenega ne skrbi —!

To je bilo in je vodilo licemernim narodnjakom, kojim gre v prvi vrsti hvala za pospeševanje prekinutja doigradnja prvega narodnega doma. Bila pak je to tudi doba splošne otrpenosti na duhu in telesi — izvzemši prefrigani jezik. —

Srce je krvavelo narodnjaku-poštenjaku, ko je videl, da se mora čitalniško društvo potikati po drugih prostorih, mesto da bi kraljevalo v njemu posvečenem — a žalobo nedozidanem poslopji in da mora ravno radi tega vse bōre dohodke neprestano metati v obrestno nikdar nasičeno požiralo.

Vse to je bilo nam več ali manj na sramoto, a na radost, zasmehovanje in roganje nasprotnemu taboru.

In kako dolgo bi bilo še trajalo to neznosno stanje? — Da možno, da bi se že zgradjeno ostenje jelo rušiti, če ne bi bila doletela i nas jedenkrat polziva sreča.

Res je, da človek obrača, a Bog obrne.

Bilo je na jesen l. 1880, ko se je nastavil v našem mestecu c. kr. biležnik dr. Albin Poznik. V kaj kratkem času se je seznanil ta gospod z našimi razmerami in potrebami in v kaj kratkem času radi svoje priljubnosti in poštenja priljubil meščanom in okoličanom. Čitalniško društvo ga je precej pri prvi odborovi voliti po njegovem prihodu volilo za predsednika čitalnice; nekaj časa pozneje izvolilo ga je tukajšnja kmetijska podružnica svojim načelnikom in konečno meščanstvo samo za mestnega župana; koja častna mesta zavzema i danes ter bi bilo želeti, da bi jih posedoval i še mnogaja leta. Ka-

Dalje v prilogi.

starje hiši, nad katero je čuval strogi duh starine in Tatjane Semenovne. Ne le ona, temveč tudi posli, stare dekle, pohiše, slike so vzbujale spoštovanje, nekak strah in spoznanje, da midva tu nesva na svojem mestu, ter da morava živeti jako previdno in pazljivo. Kakor se sedaj spomnim, bilo je nama mnogo — ta strogi nespremenljivi red, ta četa lenih in radovednih ljudij — težko in zoperno, pa tedaj je baš to stesnenje še bolj oživljalo najino ljubezen. Ne le jaz, tudi on ni nič pokazal, da mu kaj ne dopada. A narobe, kakor bi bil skušal priskriti samemu sebi, da je kaj slabo. Materni sluga Dmitrij Sidorov, velik prijatelj tabaka je redno slednji dan po kosilu, ko smo bili v velikem salonu, splazil se v možovo sobo in nabasal si tobaka iz omarice in treba je bilo videti, s kakim veselim strahom približeval se je Sergej Mihajlovič k meni, ter žugajoč s prstom in migajoč z očmi, kazal na Dmitrija Didorova, kateri nikakor ni misil, da ga kdo vidi. In ko je Dmitrij Didorov odšel, ne zapazivši nazu, vesel, da je vse tako srečno izteklo, kakor vselej, rekel je mož, da sem krasna in po-

ljubil me je. Včasi mi ta mir, ta prizanesljivost in ravnodušnost ni dopala, pa nesem opazila, da je v meni isto in smatrala sem to za slabost. „Prav kakor otrok, ki ne sme pokazati svoje volje,“ mislila sem.

— Oh, draga moja, odgovoril mi je, ko sem rekla, da se čudim njegovej slabosti, — ali je močče biti s čim nezadovoljen, kdor je tako srečen kakor jaz? Ložje je samemu odjenjati, kakor pa druge upogniti, to sem se že davno prepričal, in ni takega položaja, da ne bi mogli biti srečni. Oh, nama je tako dobro, za me sedaj ni nič slabega, vse je zabavno in veselo. A glavno je — le mieux est l' ennemi du bien. Ali mi verjamem, kadar zaslišim zvonček, dobim kako pismo, ali se samo prebudim, se prestrašim. Prestrašim se, da je treba živeti, da se more kaj premeniti, a kaj boljšega, kakor je sedaj, ne more priti.

Verjela sem, ne da bi ga bila razumela; bilo mi je dobro, in zdele se mi je vse tako in ne drugače, kakor mora biti, in da so tudi drugod, če ne bolj, pa drugače srečni. (Dalje prih.)

kot predsednik čitalnice, pričel je že precej v početku resno premišljevati, kako bi se odpravilo do sedanje, baš nezgodno stanje in kakim potom došlo do denarnih virov, koji bi vzpmogli dozgradbo prvega narodnega doma. Njegovi člavi vztrajnosti, voljni trudoljubivosti in vsega priznanja vredni požrtvalnosti se je konečno posrečilo zaslediti i ta baš s trnjem zaraščeni pot in do kraja izvršiti to velikansko podjetje, katero dela čast narodu, diči naše itak ubore mesto in bode služilo vidnim veličastnim spominom na njega blagega rešitelja — gospoda Albina Poznika. V to ime naj ga Bog žije še mnoga, mnoga leta v prid mili domovini!!!

Ne budem postajal široširen, to naj bode nalog prihodnjega letopisca; a izražam pa že sedaj željo, ker baš ni neumestna, da bi se za slavnost otvorenja, ki bode prihodnje leto, pustila natisniti spomenica. Na pročelji okrašena s kakovim pesniškim proizvodom, če možno, tudi s sliko „prvega narodnega doma“; v ostalem pa naj bi obsezala zgodovino razvoja narodnega delovanja v kratkih a krepkih potezah blizu v sledečih treh odstavkih: 1. Prvi pojavi narodnega gibanja v Rudolfovem. 2. Rojstni dan čitalnice. 3. Prvi narodni dom.

Pa sedaj dovolj o tem! Prvi narodni dom v Rudolfovem stoji dozgradjen. Krasna palača po vanjski obliki in notranji razredbi. Ta velikanska zgradba stala je mnogo truda, mnogo žrtvoljubnosti, mnogo stroškov, v koje popolno poravnjanje potrebujemo še mnogostranske podpore in darežljivosti. Osobito veliko pa se bode upotrebovalo še za notranjo opravo, da bode tudi ista primerna tej narodni palači. V to ime so naprošeni vsi blagi rodujubi, kojim je mar vspevanje naše svete narodne reči, da po svoji možnosti daruje pristopijo k narodnemu žrveniku v prospeh prvega narodnega doma v Rudolfovem in žejim posredno podpirajo narodni razvoj. Narod jim bode tudi hvaležen!

Izginila je tedaj neljuba praznota iz narodnega svetišča. Da bi se bila poslovila od nas baš na uvek! Nastanjeni so v tej narodni palači: Čitalnica, Dolenjsko pevsko društvo in odvetniška pisarna v prvem nadstropju, kjer ima tudi kmetijska podružnica svoje seje. Pritlično na levo je dekliska šola in na desni prostori določeni za stanovanje čitalniškega služe. Drugo nadstropje se je isto tako oddalo v najem. Krasna dvorana pak, katera se prične v prvem nadstropju in obilo objema severno polovico velikanske zgradbe, vsperja se kaj mogočno s svojimi stenami skozi drugo nadstropje.

Okončevanje moj dopis: želim pa, da bi „prvi narodni dom“ v resnici služil svojemu prvotnemu namenu in da bi nikendar ne oskrunjevale narodni život v njegovih svetih prostorih ostudne maroge osobnih nasprotij. In vsegamogočni stvarnik usluši mojo gorečo prošnjo:

Podeli i Ti Tvoj očetovi blagoslov, da bi v toli težavami dokončano delo imelo srečni vspeh in da bi to narodno svetišče poštenemu narodnjaštvu bilo varno zavetišče, pravo odgojevališče narodne zavesti, učilišče narodne vzajemnosti, izobraževališče čile narodne mladeži in končno tekmovališče v ljubnosti, zvestobi in darežljivosti do mili naše domovine!

Domače stvari.

— (Vladike Strossmayerjev pismo) na mestni zbor Ljubljanski slove: Slavnemu gradu Ljubljani velečastnemu njegovomu starešinstvu i zastupstvu!

Čast mi je iz dubljina srdca svoga zahvaliti se, što me je vrednim i dostojnim cienilo, uvrstiti u broj začasnih Svojih gradjana. Kad ja pomislim na junačku i slavnou borbu, kojom se slavni grad Ljubljana i dični njegovi pobornici za slavljansko svoje biće od pamtiveka bore; onda se zaisto ponosim, što sam začastni gradjanin grada Ljubljane i sučlan divnih njegovih pobornika postao. I do sad je slavni grad Ljubljana uzparec sa gradom Zagrebom mesto u srdu momu zauzimao; odsele če mi pako podvodenstvo dužnost biti, sve što mogu za napredak, procvat i slavu dične Ljubljane učiniti. Ja slična odlikovanja najvišimi odlikovanji na ovom svetu smatram, jer iz srdca i slobodne volje plemenitih duša proiztiča i baš za to do srdca dopira in slobodnu volju i odluku na svaki plemišči rad in na svaku žrtvu podnica. Cienu je pako tomu lampionu odlikovanju još digla okolnost, što mi je spomenica njezina uručena prigodom sviečanosti otvorjenja galerije slike u Zagrebu, i to po članovi veča, koje več odavna ljubim, štujem, divč se njihovo odlučnosti, postojanosti i po-

žrtvovnosti u promicanju svetih narodnih svrha. Ova posledna okolnost dala nam je ovih dana u Zagrebu ugodnu priliku s jedne i s druge bratske strane veselo uzklikniti: Sve što gradu Zagrebu na napredak i slavu služi, napredak je ujedno i slava gradu Ljubljani; a sve, što diže, unapredjuje i slavi Ljubljano, diže, unapredjuje i slavi ujedno i Zagreb. Tako se, hvala Bogu, od dana do dana sve više v srdcu i sviestni jednorodne braće uzmnožavaju one svete sveze, koje plemenite težnje za prosvetom i umnim napredkom radjaju. Još jednom dakle: Viečita hvala! Podpisujem se pako sa ponosom

Josip Juraj Strossmayer s.r.
vladika i začasnega gradjanina mili Ljubljane.

Djakovar 20. novembra 1884.

— (Knezoškof dr. Misija) bode še le tretjo adventno nedeljo v 14. dan decembra t. l. intronizovan.

— (Slovensko gledališče.) P. n. občinstvo opozarjam, da se bode v ponedeljek predstavljala lepa igra: „Na Osojah“.

— (Dobitki loterije za „Narodni dom“) razstavljeni so pri naslednjih Ljubljanskih trgovcih, in sicer: pri Vaso Petričiči, Franu Kolmanu, J. Simonettiju in F. Sparovici na Mestnem trgu; pri Fr. Kotku in Peregrinu Kajzelu na Starem trgu; pri Josipu Gebi v Slonovih ulicah; pri T. Kajserji v Šelenburgovih ulicah in pri C. Tamborninu na Kongresnem trgu. Gospodo, ki pribaja s kmetov v Ljubljano, opozarjam, naj ne zamudi prilike ogledati si res prekrasnih in mnogo številnih dobitkov. Mi budem o njih izpregovorili še natančnejše; za danes pristavljamo le, da bode žrebanje že 31. decembra t. l. Naj tedaj nikdo ne zamudi preskrbeti si o pravem času sreček.

— (Meščanstvo Ljubljanskega mesta) dobili so v včerajšnjej tajnej seji mestnega zborna, gg.: Janez Vrašovič, mizar; Gregor Zamejec, pekovski mojster in hišni posetnik; Josip Ravnhar, čevljarski mojster; Blaž Jesenko, trgovec in hšči posetnik in Ivan Hafner, vinski trgovec.

— (V Ljubljansko občinsko zvezo) so bili včeraj vsprejeti gg.: Karol Hollega, c. kr. stotnik v 46. pešpolku; Feliks Reya pl. Castelletto, c. kr. umirovljeni stotnik in grščak; Beno Puteany, c. kr. stotnik v 17. pešpolku; Karol Pollak, trgovec in hišni posestnik; Janez Junc, uradni sluga pri c. kr. finančnem vodstvu; dr. Jos. Kosler, tovarnar in hišni posestnik; Martin Hribar, trgovec z moko; Jakob Klopčič, mokar in hišni posestnik; Andrej Muzlovič, hišni posestnik; Josip Keber, starinar in hišni posestnik; Andrej Golob, čevljarski mojster. Vsprejem v občinsko zvezo se je zagotovil gg.: Ivanu Milohnoju, agentu in Karolu Recknagelu, trgovskemu pomočniku.

— (Vit. Waserjev govor.) Poroča se, da jo društvo juristov v Gradci napravilo nadsodišča svetašku g. Franu Kočevarju za slovo banket, pri katerem je tudi predsednik višjega deželnega sodišča g. vitez Waser izpregovoril besedo. Baje je reklo: „Dandanes je brez dvojbe ideja narodnosti prva, a pri tem je vendar-le vprašati, ali je bilo za Avstrijo pametno, da se je vzbudila ta ideja. Sodniki naj si ne dajo uplivati od te ideje. Ona pričakuje, da bode gosp. Kočevar, povrnivši se v svojo domovino ostal zvest sin Temide, da bode visoko nosil sodniško samostalnost in čast, in da ne bode nikoli pritegnili in za to delal, da bi pravosodje služilo narodno-političnim tendenciam“. — Graški gospod predsednik si torej glavo beli s problemom globokim, ali je bilo pametno, idejo narodnostno uporabiti tudi v Avstriji! Ako je bilo za to treba posebnega vnanjega povoda, potem so idejo narodnostno vzbudili tisti, ki so začeli nemščino povzdigovati nad vse druge avstrijske jezike in urivati je tudi tja, kjer se imajo ne nemški jeziki razvijati in uveljavljati pravico! In mej le te, spada brez dvojbe tudi govor viteza Waser sam! Ideja narodnostno pa naši Avstriji ne bode škodovala, če se jej krivica ne bo godila, če se bode spoštovala jednakopravnost, uzakonjena tudi za razne narodnosti. In zakone, pravico, jednakopravnost naj spoštujejo naši uradovi, zlasti sodnji! Seveda, kdor terjatve jednakopravnosti subsumuje pod „narodno politično tendencijo“, tisti tudi jednakopravnosti ne bo pritegnil — če je sodnik!

— (Zopet jedna časnikarska raca.) Pod naslovom „Flüchtlings Humor“ pripovedujejo nekateri listi, da je ubežni Kotar svojo vojaško obleko po pošti vojaške oblasti v Ljubljani poslal in da je to obleko oddal pri nekem poštнем uradu na Notranjskem. To vse ni prav nič res. Ampak

stvar je taka. Litijski žandarji dobili so nameščeno dotično obleko pri nekem kmetu, poslali jo žandarmerijske oblasti v Ljubljani, od koder se je odpislala naprej. Pri vsem tem pa ni nikakega humorja, k večjemu ta, da imajo nekateri ljudje tako ostre nosove, da celo vedo, kaj je Kotar pisal v pismu, katerega živ krst videl ni. Tu pa velja: gelogen wie gedruckt!

— (Vrsta porotnih obravnav) četrtega zasedanja pri Ljubljanski porotni sodniji je jako kratka. Prične se 1. decembra: Anžič Alojzij, hudodelstvo uboja; 1. decembra (II. obravnava): Lauš Nace, hudodelstvo uboja; 2. decembra: Katern Tone, hudodelstvo uboja, 3. decembra: Opeka Jaka, hudodelstvo golufije; 4. decembra: Jan Vincencij, hudodelstvo teške telesne poškodbe; 5. decembra: Trost Jaka, hudodelstvo uboja in 5. decembra (II. obravnava): Maček Janez, hudodelstvo uboja.

— („Sl. del. pevsko društvo „Slavec“) priredi prihodnjo nedeljo 7. dec. t. l. v prostorih Čitalnične restavracije pevski večer, katerega program priobčimo pozneje.

— (Preširnova slavnost), ki jo napravi akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji ne bode v 6. dan decembra, nego preložili so jo na 9. dan prihodnjega meseca.

— (Prof. A. Bezenšek.) Plovdivska „Marica“ poroča, da se je naš rojak g. prof. A. Bezenšek preselil iz Sofije v Plovdiv. Poklical ga je upraviteljstvo v Istočni Rumeliji, da sostavi stenografski bitō „pri Oblastnoto Sebranje“, in da predava stenografijo ter nekatere druge predmete na realki Plovdivski. Dotični dopisnik iz Sofije, ki to v „Marici“ poroča, hvali velike zasluge našega rojaka za kneževino, ker je stenografijo prisposobil za bolgarski jezik. Dopis sklepa z besedami: „Profesor Bezenšek si zamina obiden.“ G. prof. Bezenšek ostavlja Sofijo z grenko mislio; to pa — kadar se nam od drugodi poroča — zategadelj, ker je naš rojak Cankovist in ni hotel hoditi s sedanjim Karavelovljim ministerstvom. Delala so se z bogatstva posebne sitnosti njegovemu listu „Balkans Post“ in popustil je rajši dosedanje službo in vzel povabilo za v Istočno Rumelijo. Tu se je podjetemu rojaku našemu ponudilo drugo častno polje častne delavnosti.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredi v spomin dr. Fr. Preširnu Ormoška Čitalnica v nedeljo dne 7. decembra 1884 ob 7 uri zvečer v svojih prostorih. Spored: 1. Trio, za gosli, cello in čveteroročno igro na glasoviru Mendelssohn. 2. Kam? moški zbor, Kocijančič. 3. Slavnostni govor. 4. Kje so moje rožice? mešan zbor. Dr. G. Ipavc. 5. Deklamacija. 6. Zampa, potpouri za gosli in glasovir. Herold. 7. Ilirija oživljena. moški zbor. Dr. B. Ipavc. 8. Trio, op. 8 za gosli, cello in glasovir. Chopin. 9. Planinar, mešani zbor. Dr. B. Ipavc. 10. Danes tukaj, jutri tam, moški zbor. Kocijančič. Ustopnina: za posamezne 30 kr., za družino 50 kr.

Pozivi

V veselji in tugi Slovenec prepeva sladke pesni domoljubne in mile svoje žalostinke. „Nema veselice poštene, prikaterib se ne sliši psmice sladki glas“, so besede neumrlega Ant. Slomšeka.

Tako gojila se je dolgo dolgo časa iskrena želja mej delavskim in obrtnim stanom pridobiti si priložnost izobraževati se v petji in v to svrhu osnovano se je pred čakimi šestimi meseci „Del. pevsko društvo „Slavec“, česar smoter je jedino le gojiti slovensko in slovansko petje, ter tako s tem pokazati srednjemu stanu jedini pravi pot do omke in obče izobraženosti.

Društvo ima doslej že nad 60 pevcev in čez 80 podpornih članov.

A kaj je to v primeri z ogromnim številom delavcev in obrtnikov našega mesta. Toraj usoja si podpisani cdbor še jedenkrat obračati se do vseh priateljev petja in zabave, da blagovolijo v ogromnem številu pristopati k omenjenemu društvu, da bode res slednji ponos bele Ljubljane.

Odbor sklenil je v svoji zadnji seji odpreti tudi zopet solo za začetnike in sicer vsaki torek in četrtek, počenši z 2. decembrom t. l.

Pevske vaje za zbor so pa vsaki ponedeljek in sredo ob 8—9 ure v društveni sobi, Gospodske ulice št 8 I. nadstropje, kamor naj se vsi oni, ki želijo k društvu pristopiti oglašijo pri društvenem pevovodji g. Ivan Justinu ob nedeljah pa od 11—12. ure dopoludne.

Odbor slov. del. pev. društva „Slavec“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
nov. 7. zjutraj	735-64 mm.	— 6° C	sl. svz.	obl.		0-00 mm.
28. 2. pop.	734-21 mm.	+ 3° C	sl. jz.	d. jas.		
9. zvečer	733-78 mm.	+ 2° C	sl. jz.	obl.		

Srednja temperatura — 0-3°, za 2-3° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povojen, kgr.	— 72
Rež,	54	Surovo maslo,	— 84
Ječmen,	471	Jajce, jedno	— 3
Oves,	39	Mleko, liter	— 8
Ajda,	455	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	569	Telejsko	— 58
Koruza,	540	Svinjsko	— 56
Krompir,	286	Koštrunovo	— 34
Leča,	8	Pišanece	— 45
Grah,	8	Golob	— 17
Fizol,	850	Seno, 100 kilo	— 169
Maslo,	92	Slama,	— 151
Mast,	— 82	Drva trda, 4 metr.	— 70
Špeh frišen,	— 58	" mehka,	— 5—

Dunajska borza

dné 29. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 55	k.
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	104	40
5% marcna renta	96	85
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	304	75
London	123	15
Napol.	9	77
C. kr. cekinj.	5	78
Nemške marke	60	20
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	125 50
Državne srečke iz 1. 1864.	100 gld.	174 —
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	104	—
Ogrska zlata renta 6%	123	75
" papirna renta 5%	95	45
5% štajerske zemljše, odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld.	179 75
Rudolfove srečke	10	18 25
Akcije anglo-avstr. banke	120	105 —
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	50

Št. 18.704. (769-1)

Razglas

mladeničem, vojaščini podvrženim.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora leta 1885 h kateremu bodo klicani v letih 1865, 1864, 1863 in 1862 rojeni mladeniči, se javno naznača:

1. Vsak tukaj prebivajočih domačih ali vnanjih mlaedeničev, kar jih bode k prihodnjemu rednemu novičenju poklicanih, mora meseca decembra 1884 v magistratnem ekspeditu se oglasiti. Kdor se ne oglaši, tistega zadenejo nasledki §. 42 vojne postave.

2. Vaanji t. j. taki, ki niso v Ljubljano prištejni, morajo k temu vpisu seboj prinesi popotne liste ali druge izkaznice.

3. Začasno zunaj svojega rojstnega kraja bivališč ali pa bolne mlaedenče smejo oglasiti starši, varuhu in drugi pooblaščenci.

4. Tisti, ki misijo prositi ali začasnega oprščenja od vojaščine ali pa oproščenja od dejanske službe vojaške, imajo pri vpisovanju tukaj izročiti rodbinske listine in druga potrebna pisma.

5. Dolžnosti oglasa in drugim iz vojne postave izvirajočim dolžnostim se ne da ogniti z izgovorom, da se za te dolžnosti ni vedelo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 23. dan novembra 1884.

Župan: Grasselli.

Extrait de Noix
du Dr. Thomson.
Sredstvo, ki daje sivim lasem v 14 dneh prejšnjo barvo; ne barva niti kože, ne perila, temveč samo lase. Ako se hoče sive ali rudeče lase takoj črno ali rujavno pobarvat, treba je samo mojega Extrait de Noix de Galle.

Cena lončka: Extrait de Noix 3 gld., Extrait de Noix de Galle 2 gld. 50 kr. (720-1)

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji.

Tako prežene vse merčese.
— Za uspeh se jamči.—
BLATTOLOGY,
jedino sredstvo, s katerim se preženjo šurki, prešički, hrošči, mravljite itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalce 50 kr.

NECROLIN, zoper stenice, bolhe in mole. 1 steklenica 50 kr. — **MUROLYTH,** sredstvo za zatiranje podgan in mišij. Ni strup in umori samo podgane in miši. 1 pušica 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.

Glavna zaloga za razposiljanje: (714-4)

E. SOXHLET v Retzu (Spodnja Avstrija).

Proti povzetju od a. v. gld. 7. —

se pošilja 5 kilo kave „Santos“ najfinješ in sicer vseh poštih in colnih stroškov prosto. Na zahtevanje ogledov tudi prosto. (Uzorci zastonj.) — Ravno na ta način tudi 5 kilo laškega olja jako dobrega. — Naslov:

(745-5) **GIOVANNI GORIUP & Co. v Trstu.**

Lepo posestvo, krasno ležeče tik okrajne ceste **Montrouge-Novomesto**, obstoječe iz 8 oralov njiv I. razreda, 3 oralov gozda, hiše, gospodarskega poslopja z vrtom, proda se iz proste roke. — Natrénje poizvá se v upravnosti „Slovenskega Naroda“. (762-2)

Prodaja posestva.

Tajni medicinski in dvorni sovetnik dr. Bücking, medicinski sovetnik dr. Cohn, dr. Männig in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrsto domača (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim bolezni. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebuhobolju, zaslizenju, želodčni kislini, vzdigranju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zapretju. Hitro in brez bolečin mečje in povrtejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in preprage se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodnji lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-4)

Naznanilo otvorenja.

P. n.

S tem uljudno naznanjam, da budem s 1. decembrom otvoril mojo

sladčičarijo

na Prešernovem trgu hiš. št. 2

(poprej Winter).

Zagotovljajoč vedno realno postrežbo, priporočam zmirom svezo zalogu najfinješih sladčičarj, mandelnov, španjskih sapic (Wind), kakor vsakovrstnih sladčičarskih pekarstev k čaju, tort vseh velikostij in vrst, bonbonov, bonbonierov in vsakovrstnih družib sladčic (lastnega izdelka), tragantnih podob in razkošnih sladčičarskih stvarj.

Nadalje priporočam odlične čokolade, razne najfinješ likere, čaj, pravi Jamaika-rum in različna pristaša dessertna vina, marmelade, sočno ovoče suho in prazeno, vsakovrstni sladoled v najlepših oblikah, ledene in strjene francoske creme, šartlje, maslevo testo in vsakovrstne drožje sladčicarie.

Naročite za svatbe, krste, in druge slavnosti se bodo vedno vsprejemale in točno izvrševale.

Pričakujem mnogobrojnih cenjenih naročil beležim z velespoštojanjem

Edvard Roschek,
sladčičar.

Za jesenski in lovski čas!

Važno za posestnike, vojake, lovece itd. itd.; vsem, kateri hočejo pri mokrem mrazu obvarovati suhe in gorke noge, je priporočati odlikovana, c. kr. izključno privilegiana nepremočljiva

usnje krepilna mast

I. Bendik-a v Št. Valentinu

pot najboljše in najfinješ usnje ohranjajoče sredstvo za čevlje, konjsko opravo, usnje za vozove, goline jermenc. — Dokazano je, da se rabi več let za mazanje lovskih čevljev pri najvišjem dvoru. — Tudi se je dobro obneslo za mazanje krhkih in razpolokih kopit in je najbolje priporočati.

Cene: V velikih škatljah s 5 kilo po 10 gld. in z 2 1/2 kilo po 5 gld. Nadalje v 1/2 škatljicah z 40 deka po 1 gld., v 1/4 škatljicah z 18 deka po 50 kr., v 1/8 škatljicah z 8 deka (43 f.) 25 kr. in v 1/16 škatljicah z 3 1/2 deka 100 komadov 12 gld. 50 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri Schusnig & Weberji; v Mariboru pri Josipu Martincu; v Celji pri Treun-u & Stiegerji; na Jesenicah pri Treun-u; v Krškem pri Engelsbergerji; kakor tudi v vseh večjih mestnih monarhijah.

Pred ponarejenjem se svari, ker je toliko mazil, ki občinstvo le zapeljava. Kdor pa hoče imeti usnje **trajno** in čedno, kupi naj samo **Bendikovo** nepremočno mast za usnje.

(766-1)

**NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE**
je pristni
LE HOUBLON
Francosk fabrikat
Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Fac-Simile de l'Etiquette

500 FEUILLES
FORMAT C. C. FRANCAIS
C. H. HENRY
LE HOUBLON

Propri du Brabant.
SEULES FABRICANTES.
17 Rue Béranger à PARIS

Važno

za vsacega trpečega na živecih.

Samo z elektriko se dadó temeljito odstraniti slabosti živeci. Moj novi indukcijski aparat (električni strojček) se dà lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobene rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevico, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živeci ozdravijo se z indukcijskim aparatom. Cena aparatu z obširnim načizilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741-4)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pondare 2.

pride najceneje, kdor se obrne na ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1, najstarejša trvdka te vrste. (623-9)
Natančneje izpovede in prospekti zastonj.

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka 1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček 1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

Medicinske kapacitete, kakor na Dunaji: profesorji dr. pl. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, pl. Rokitansky, pl. Basch, Finger i. v. dr.; v Berolinu: gospod

Prijatelji pilic
(Laubsägen)

dobé zastonj nov cenik s podobami od (650-7)
Laubsäge-Werkzeug Specialitäten-Lager
„zum goldenen Pelikan“
Wien, VII., Siebenarterngasse 20.

</

THEODOR NÖDERER & CO.,

protokolovano bankino in lombardno podjetje na Dunaji, I., Schottenring 5, ugod Hessgasse 7, I. nadstropje,

(744—3)

1. Za rečeno in točno izvedenje nalogov na Dunajski borži proti zmernemu pokritju.
2. Za prevzetja zneskov v gotovini ali vrednostnih papirjih, pa ne s pod. 500 gld. n. v. proti mesečnemu izplačevanju dobičku in položiti računa.

priporoča se:

3. Za nakup in prodajo vseh v kurznem listu naznačenih vrednostnih papirjev.
4. Za izplačevanje predplač za skoraj polni znesek na srečke, akcije itd.
5. Za davanje dobrih svetov kapitalistom, kateri imajo borzne papirje po držah Kurzih v rokah.

Prospekti na zahtevanje franko.

Izvrsten med

(garantiran pitane)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatla 30 kr., se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi placi. — Dobiva se tudi

med v satovjih.
Ob jednem priporočam visokočastiti duhovčini svojo zalogu pravih garantiranih

voščenih sveč.

OROSLAV DOLENC,
svečar v Ljubljani. (746—4)

K Božičnim praznikom!

MARIJA DRENİK,

tapeserijska kupčija in predtiskarija
„Pri vezilji“, Židovske ulice,

priporoča po najnižji ceni (763—2)

bogato zalogovo blaga za **vsakovrstna ročna dela; pričete in uzorno izdelane stikarije** na pliš, svilo in platno; **prof. Jägrovova ravninsko volno, druge volne** vseh vrst in barv; nogovice, komasne, rute itd.; **za stikarije pripravne lepo zrezljane lesene**, n. pr. za listinje, ključe, ročne pti. i. dr.

Naročila za predtisek in stikanje perila
so točno in po najugodnejših pogojih zvršč.

Mazilo za lase

po prof. dr. Fithu!

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednem daje lep lesk in se uporablja z gotovim vsphem pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaja pravega (705—4)

lekarna „pri samorogu“

J. pl. TRNKOCZY-ja,
na Mestnem trgu št. 4, v Ljubljani.

Zobozdravnik Schweiger

z Dunaja

biva

v hotelu „pri Maliču“, II. nadstr., št. 23-24,
posluje vsak dan

od 9. do 1. ure in od 2. do 5. ure popoludne.

Cela zobovja in posamni zobje

izdelujejo se po najboljših do zdaj izkušenih navodih ameriške in nemške sostave.

Pri novih zobovjih brez peres daje se nov amalgamirani kavček, ki vsed svoje lastne teže v spodnji čeljusti tako trdno tiči, kot bi bil s peresi pritrjen; gorenje zobe na zahtevanje v vzdušnim tlakom.

Plombiranje zob z zlatom, zlatim in platina-amalgamom ter cementom.

Najnovješi od zobnega zdravnika dr. Hertsta iz Brema izumljeni način, votle zobe polniti z zlatom, izvrševal bom jaz; način ta pripoznali so prve ameriške avtoritete kot najboljšo zlato plombo, koja se kako trdno prime in ob zobovnih stranech utrdi.

Jednacega učinka je od istega uvedeni **zlati amalgam**, ki je skoraj sličen dobrošnosti zlata in se le v take zobe vdevlje, ki so preslabi za zlato plombo. **Cementna plomba** ugodna je zlasti za sprednje zobe, ker se z obenem jednaka barva prevarljivo lehko ponareja; je tako močna in se hitro strdi (v petih ali desetih minutah).

Vsek zobobolj se takoj zatrč, boleče zobe plombira se še le po polnem odstranjenu bolečine. Po mojem do zdaj ohranjenem in mnoga leta izkušenem navodu polnijo se v zobe korenine a isto tako po polnem gnijili zobje, če še tako bolé, ne da bi je bilo treba izruvati, tako da je možno ž njimi jesti in jed prežekati brez vsake bolečine.

Vse operacije se brzo in zanesljivo izvršujejo; popravljanja in neprimerne zobovje se vsprejemajo radovoljno v pretvarjanje.

Ker se namenjam v Ljubljani nastaniti, skrbel in trudil se bom tudi tu, pridobiti si z vestnim, dobrim in solidnim delom ter poslovanjem zaupanje p. n. občinstva. Konečno omenjam še, da sem z vsemi potrebnimi pripravami in opravo sedanje moderne zobne umetnosti in tehniko po polnem preskrbljen, torej mi je tudi možno, po polnem ugajati vsem zahtevam p. n. občinstva, ki v to stroko spadajo.

(768—1)

ČITALNIČNA RESTAVRACIJA v LJUBLJANI.

Udano podpisani slav. p. n. občinstvu uljudno naznanja, da je začel izvrstno

staro rumeno vino

gračaka g. K. Rudež-a in izvrstno

Puntigamsko salonsko pivo à la Pilsen.

Za obilen obisk se toplo priporoča

(761—2) Ivan Cesarić, restaurant.

Priznano nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (750—1)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

C. k. privilegij za zboljšanje sivalnih strojev.

Ivan Jax,
v Ljubljani, Hotel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

sivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za

vsakatero šivanje. (115—42)

6letna garancija!

Podak brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marcno pivo

v zabojih po 25 in 50

steklenic

se dobiva iz (476—21)

ALOJZIJ MAYER-jeve
zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitek v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburške države zajamčena denarna lotterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
6 dobit. à mark	1500
515 dobit. à mark	1000
1036 dobit. à mark	500
29020 dobit. à mark	145
19463 dobit. à mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sedmih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna lotterija ima **100.000 sreček**, od katerih se bode **50.500 sreček**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izrebaljo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izreballi, kakor tudi zaradi največje mogoče garančije za izplačanje dobitkov, je ta lotterija tako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne lotterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih sreček te denarne lotterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsak, kdo jih hoča kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročiti pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovih ali poštini markah. Tudi se denar lahko pošteje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrši tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda, katero bode 10. in 11. decembra, velja

1 celta originalna srečka av. v. gld. 3.50.

1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.

1 četrtna originalna srečka av. v. gld. —.90.

Vsek dobit originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančnejše razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjeno državnim grbom listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Do bitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamtrom. Ko bi kakemu kupcu sreček proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljen smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastonj pošljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojno naročilo, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vse naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekakso pa pred

10. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih lotrijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,
Steinweg 5, Königstrasse 36—38,
HAMBURG.

Žrebanje prvega razreda je uradno na 10. in 11. decembra t. l. stalno določeno.

Vsek ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsakega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitku dopolnilo, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsakega pribitka.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar